

**Dz.U. 2016 poz. 308****USTAWA**

z dnia 30 stycznia 2016 r.

**o zmianie ustawy o służbie wojskowej żołnierzy zawodowych**

**Art. 1.** W ustawie z dnia 11 września 2003 r. o służbie wojskowej żołnierzy zawodowych (Dz. U. z 2014 r. poz. 1414, z późn. zm.<sup>1)</sup>) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 13 uchyla się ust. 1;
- 2) w art. 31 ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Mianowania, o którym mowa w ust. 1 i 2, nie stosuje się do żołnierzy zawodowych wyznaczanych na stanowiska służbowe zaszerogowane do stopni generałów (admirałów) oraz żołnierzy zawodowych, o których mowa w art. 42b–42d.”;
- 3) po art. 42c dodaje się art. 42d w brzmieniu:

„Art. 42d. 1. Minister Obrony Narodowej, w szczególnie uzasadnionych przypadkach, może wyznaczyć żołnierza zawodowego na stanowisko służbowe wyższe o dwa stopnie wojskowe i więcej, bez mianowania na wyższy stopień wojskowy.

2. Mianowanie na kolejne stopnie wojskowe odbywa się na zasadach określonych w art. 40 ust. 2.”;
- 4) w art. 78 po ust. 3 dodaje się ust. 3a w brzmieniu:

„3a. Uposażenie zasadnicze żołnierza zawodowego wyznaczonego w trybie art. 42d ustala się w wysokości odpowiadającej najwyższej grupie uposażenia przewidzianej dla posiadanego stopnia wojskowego.”;
- 5) w art. 80:
  - a) w ust. 1 w pkt 5 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 6 w brzmieniu:

„6) dodatek kompensacyjny.”;
  - b) po ust. 5f dodaje się ust. 5g i 5h w brzmieniu:

„5g. Dodatek kompensacyjny przysługuje żołnierzowi zawodowemu wyznaczonemu w trybie art. 42d w wysokości różnicy pomiędzy uposażeniem zasadniczym dotychczas otrzymywanym a uposażeniem zasadniczym należnym na zajmowanym stanowisku służbowym. Dodatek kompensacyjny przysługuje na czas zajmowania tego stanowiska służbowego.

5h. W przypadku mianowania żołnierza zawodowego na wyższy stopień wojskowy i pozostawania tego żołnierza na stanowisku służbowym, na które został wyznaczony w trybie art. 42d, dodatek kompensacyjny przysługuje w wysokości różnicy pomiędzy uposażeniem zasadniczym określonym w art. 78 ust. 3a a uposażeniem zasadniczym należnym na zajmowanym stanowisku służbowym.”;
  - c) ust. 6 otrzymuje brzmienie:

„6. Minister Obrony Narodowej, w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw pracy, określi, w drodze rozporządzenia:

    - 1) wysokość, szczegółowe warunki i tryb przyznawania i podwyższania dodatków specjalnego, służbowego i motywacyjnego, a także, w zależności od występujących okoliczności i tytułu ich wypłaty, możliwość obniżania i wstrzymywania tych dodatków;
    - 2) wysokość, szczegółowe warunki i tryb przyznawania, podwyższania i obniżania dodatków funkcyjnego oraz kompensacyjnego;
    - 3) wysokość i tryb przyznawania i podwyższania dodatku za długoletnią służbę wojskową;
    - 4) sposób ustalania wysokości dodatków specjalnego i służbowego w ostatnim miesiącu pełnienia służby wojskowej oraz okresy służby lub pobierania dodatku uznawane za równorzędne z okresem pobierania dodatków specjalnego lub służbowego;

<sup>1)</sup> Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2014 r. poz. 1822, z 2015 r. poz. 1066, 1217, 1268 i 1830 oraz z 2016 r. poz. 178.

- 5) szczególne właściwości lub warunki służby wojskowej, z tytułu których są wypłacane dodatki specjalne;
  - 6) stanowiska służbowe, których zajmowanie i jednostki wojskowe, w których pełnienie służby uprawniają do dodatku służbowego.”,
- d) po ust. 6 dodaje się ust. 6a w brzmieniu:
- „6a. Rozporządzenie, o którym mowa w ust. 6, powinno uwzględniać w szczególności:
- 1) w odniesieniu do dodatku specjalnego:
    - a) przy ustalaniu tytułów, za które dodatek przysługuje:
      - charakter wykonywanych czynności,
      - zakres wykonywanych czynności służbowych i ich specyfikę,
      - obciążenia psychofizyczne na stanowiskach służbowych,
      - wymagane kwalifikacje do zajmowania stanowisk służbowych,
    - b) przy ustalaniu wysokości dodatku – możliwość ustalenia wysokości dodatku z niektórych tytułów w zależności od:
      - liczby wykonanych czynności,
      - wprowadzenia rocznych norm wykonywania tych czynności,
      - stopnia szkodliwości lub uciążliwości pełnienia służby wojskowej,
      - stażu służby żołnierza na stanowiskach służbowych;
  - 2) w odniesieniu do dodatku służbowego – kwalifikacje i wymagania psychofizyczne niezbędne do zajmowania określonych stanowisk służbowych oraz pełnienia służby w określonych jednostkach wojskowych;
  - 3) w odniesieniu do dodatku za długoletnią służbę wojskową – wzrost dodatku uzależniony od stażu służby wojskowej oraz uposażenia zasadniczego żołnierza zawodowego, wskazując sytuacje, w których wydaje się decyzje przyznające dodatek;
  - 4) w odniesieniu do dodatku motywacyjnego – zależność wysokości dodatku od rodzaju posiadanej przez żołnierza klasy kwalifikacyjnej, a także zależność podwyższenia, obniżenia albo wstrzymania wypłaty dodatku od terminów i trybu uzyskania, potwierdzenia albo utraty klasy kwalifikacyjnej oraz terminów i trybu przeprowadzania opiniowania służbowego;
  - 5) w odniesieniu do dodatku funkcyjnego:
    - a) zasadę, że dodatek ten nie może być większy od uposażenia zasadniczego na porównywalnych stanowiskach służbowych względem pełnionych funkcji,
    - b) możliwość podwyższenia albo obniżenia dodatku w zależności od wysokości uposażenia na porównywalnych stanowiskach;
  - 6) w odniesieniu do dodatku kompensacyjnego:
    - a) zależność jego wysokości od uposażeń zasadniczych uwzględnianych przy ustalaniu tej wysokości,
    - b) możliwość podwyższenia albo obniżenia dodatku w zależności od wysokości tych uposażeń;
  - 7) w przypadku dodatków specjalnego i służbowego przysługujących w ostatnim miesiącu pełnienia służby wojskowej – zależność wysokości dodatku od okresu jego otrzymywania oraz kwoty dodatku.”.

**Art. 2.** Żołnierz zawodowy, wobec którego wszczęto procedurę zwolnienia z zawodowej służby wojskowej w związku z upływem okresu, na jaki został zawarty kontrakt, związaną z osiągnięciem 12 lat służby, może wystąpić z wnioskiem o zawarcie kolejnego kontraktu.

**Art. 3.** Dotychczasowe przepisy wykonawcze wydane na podstawie art. 80 ust. 6 ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu obowiązującym przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, zachowują moc do czasu wejścia w życie przepisów wykonawczych wydanych na podstawie art. 80 ust. 6 ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, nie dłużej jednak niż przez 12 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy.

**Art. 4.** Ustawa wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

Prezydent Rzeczypospolitej Polskiej: *A. Duda*